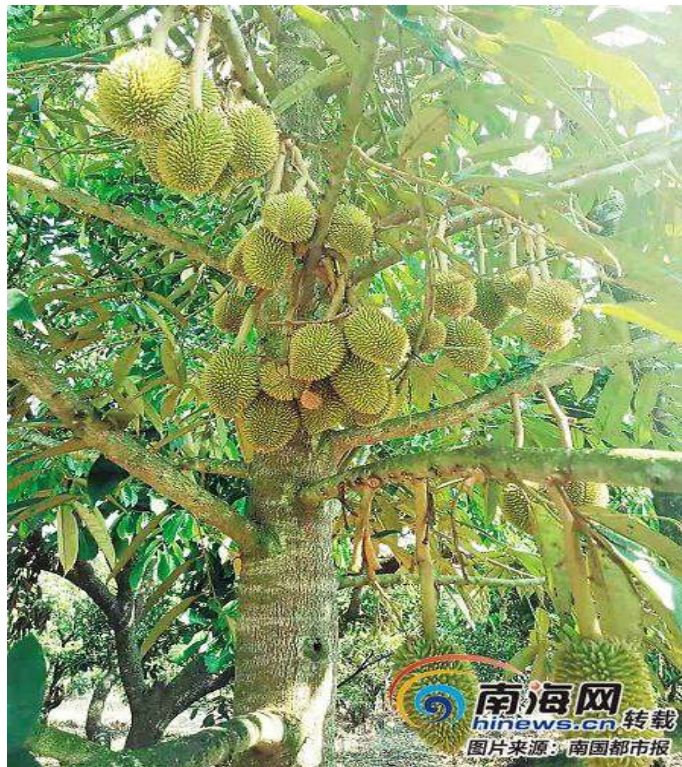

ข่าวการปลูกทุเรียนในมณฑลไห่หนานของจีน

ฝ่ายการเกษตรประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว ได้ติดตามข่าวการปลูกทุเรียนในมณฑลไห่หนานของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งปรากฏในข่าวตามเว็บไซต์ต่างประเทศและเว็บไซต์ในจีน ได้แก่ <https://www.producereport.com/article/hainan-once-again-sets-sights-durian-production> และ http://www.hkwb.net/news/content/2019-07/06/content_3745986.htm สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. สำนักข่าวในมณฑลไห่หนานเผยแพร่ความสำเร็จในการทดลองปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองและมุซางคิงในอำเภอปกครองตนเองชนชาติหลีและเหมียวเป่าถิง (Baoting Li and Miao Autonomous County) มณฑลไห่หนาน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจาก นายหยู เต่อเซิง (Yu Desheng) เจ้าของสวนเงาะแห่งหนึ่งในตำบลชานเต้า อำเภอเป่าถิง ได้นำต้นกล้าทุเรียนจากเวียดนามมาปลูกเพื่อปรับภูมิทัศน์สวนเงาะตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ โดยไม่รู้ว่าเป็นสายพันธุ์ใดและไม่คาดหวังว่าจะออกผล เมื่อปลูกได้ประมาณ ๒ ปี ต้นก็เริ่มออกดอกและติดผล แต่ไม่นานผลก็หลุดจากต้น ในปีที่สามก็เป็นแบบเดียวกัน และในปลายปี ๒๕๖๑ ทุเรียนก็ออกดอกเช่นเคย จนกระทั่งเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พบว่าผลทุเรียนไม่ได้หลุดร่วงลงเหมือนแต่ก่อน และเริ่มมีผลที่ใหญ่ขึ้น จนมีการเก็บเกี่ยวล็อตแรกเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ ผลผลิตประมาณ ๑๕๐ กก. และพบว่าต้นทุเรียนก็ยังออกผลอีกไม่น้อย โดยปัจจุบันที่สวนดังกล่าวมีต้นทุเรียน ๔๐ ต้น โดยพบว่าร้อยละ ๙๐ มีการติดผล ซึ่งผลขนาดใหญ่ที่สุดน้ำหนักประมาณ ๓ กิโลกรัม ต้นที่มีผลมากที่สุดติดผลประมาณ ๒๐ กว่าลูก ซึ่งผลผลิตล็อตแรกรสชาติดี มีความหวาน นับว่าเป็นการประสบผลสำเร็จของการเพาะปลูกทุเรียนของจีน จึงเป็นข่าวที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก จนสถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตรมณฑลไห่หนานเองซึ่งมีทำการทดลองปลูกทุเรียนอยู่แล้ว เร่งเดินทางมายังสวนดังกล่าว และนำผลทุเรียนมาทดสอบพันธุ์และความหวาน ซึ่งผลในเบื้องต้นพบว่าเป็นพันธุ์มุซางคิงและหมอนทอง

ภาพต้นทุเรียนที่ปลูกในสวนเงาะหัวเซิงในอำเภอเป่าถิงตามที่รายงานข่าว

๒. นายเฟิง เสี่ยวเจี๋ย (Feng Xuejie) ผู้เชี่ยวชาญด้านไม้ผลของสถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตรมณฑลไห่หนานกล่าวว่า ที่ผ่านมาช่วงทศวรรษ ๑๙๗๐ (ค.ศ.) สถาบันวิจัยต่าง ๆ ในอำเภอเป่าถิงมีความพยายามทดลองปลูกทุเรียนมาโดยตลอด อาจจะเป็นเพราะการใช้ต้นกล้าที่ผ่านการต่อกิ่งปรับปรุงพันธุ์ (Grafting

improvement) จึงไม่ประสบผลสำเร็จโดยไม่มีการติดผล จนทำให้เชื่อว่าสภาพดินและอากาศของไต้หวันไม่เหมาะสำหรับการเพาะปลูกทุเรียน อย่างไรก็ตาม ในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการเพาะปลูกทุเรียนได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก จนในปี ๒๕๖๐ สถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตรมณฑลไต้หวันจึงได้เริ่มศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพันธุ์ทุเรียนและทำการวิจัยอุตสาหกรรมปลูกทุเรียนที่ไต้หวันอีกครั้ง ซึ่งการประสบความสำเร็จโดยบังเอิญในครั้งนี้ทำให้ไต้หวันมีความมั่นใจว่าจะสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนได้ และขณะนี้มีความพยายามกระจายพันธุ์และทดลองขยายพื้นที่ปลูกในเมืองเป่าถิงมากขึ้น

๓. อย่างไรก็ตาม นักวิจัยหลายท่านมีความเห็นว่ายังต้องมีการศึกษาเทคโนโลยีในการเพาะปลูกพื้นที่ปลูก พันธุ์ที่เหมาะสม เนื่องจากต้องมีการคัดเลือกพันธุ์ทดลอง ศึกษาการปรับตัวของพันธุ์ แม้ว่าทุเรียนจะปลูกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งมีภูมิอากาศที่คล้ายคลึงกับตอนใต้ของมณฑลไต้หวัน แต่สภาพแวดล้อมและลักษณะเฉพาะของพันธุ์เป็นสิ่งที่ยังต้องศึกษาเปรียบเทียบต่อไป จึงยังไม่สนับสนุนให้เกษตรกรเร่งทำการเพาะปลูกในขณะนี้ โดยให้รอความเหมาะสม การปรับปรุงพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาพันธุ์ และการศึกษาความเป็นไปได้ในการปลูกเชิงการค้า

๔. จากการศึกษาเบื้องต้นของสถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตรมณฑลไต้หวัน พื้นที่ที่น่าจะมีความเป็นไปได้ในการเพาะปลูกทุเรียนในมณฑลไต้หวัน ได้แก่ เมืองชานย่า อำเภอปกครองตนเองชนชาติหฺลี้และเหมียวเป่าถิง อำเภอปกครองตนเองชนชาติหฺลี้หลิงสุ่ย และอำเภอปกครองตนเองชนชาติหฺลี้เล่อตง ซึ่งขณะนี้สถาบันฯ ได้ทำแปลงทดลองสาธิตในสองแห่ง คือ อำเภอเป่าถิง และหลิงสุ่ย

ข้อคิดเห็นของฝ่ายการเกษตรฯ

๑. ชาวจีนมีความนิยมบริโภคทุเรียนเป็นอย่างมากและมีแนวโน้มการนำเข้าเพิ่มมากขึ้นซึ่งตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๔๔ - ๒๕๕๔ ความต้องการบริโภคทุเรียนของจีนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๓ ต่อปี และจากข้อมูลคาดการณ์ว่าตั้งแต่ ๒๕๖๒ ปริมาณการนำเข้าทุเรียนของจีนจะเพิ่มขึ้นจากระดับ ๔๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี เป็น ๑ ล้านตันต่อปี ในปี ๒๕๗๓

๒. จากการที่จีนมีความต้องการบริโภคทุเรียนเป็นอย่างมากและต้องพึ่งพาการนำเข้าทั้งหมด โดยไทยเป็นประเทศเดียวในขณะนี้ที่ได้รับอนุญาตให้มีการส่งออกทุเรียนผลสดมายังจีนอย่างถูกต้อง ทำให้มีความพยายามเพาะปลูกผลไม้เมืองร้อนที่ได้รับความนิยมในพื้นที่ที่มีลักษณะภูมิศาสตร์และภูมิอากาศใกล้เคียงกับไทย เช่น การปลูกทุเรียน และมะพร้าวน้ำหอม ในมณฑลไต้หวัน การปลูกลำไยนอกฤดูในมณฑลกว่างตุง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคจีนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งในภาวะที่ตลาดทุเรียนมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงทั้งจากทุเรียนแช่แข็งของมาเลเซียที่ถูกจัดว่าเป็นสินค้าคุณภาพดี (Premium Market) มีราคาสูง ครอบตลาดบน ทุเรียนจากเวียดนามที่ล้นตลาด และความพยายามในการพัฒนาพันธุ์ทุเรียนในจีน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยต้องรักษาและเน้นการส่งออกทุเรียนที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนปฏิบัติตามเงื่อนไขในการนำเข้าอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของทุเรียนไทยในตลาดจีน

ฝ่ายการเกษตรประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว
กันยายน ๒๕๖๒